Sång

for

den nye Forening

af

Finn Magnusen.

Kjöbenhavn. 1820.

Trykt hos E. A. H. Möller,
Hofbogtrykker.

Mel. Vil du være stærk og fri.

Det var Skik i Oldtids Aar
Her paa Danske Slette:
Glædes ved de gode Kaar,
Frygte mindst de slette;
Faae sig tit en Frydetaar,
Af de stærke, rette;
Saa i Vinter, ſom i Vaar,
Sindets Byrder lette.

Fejred dog en Fest især
Höjt de kjekke Fædre,
Himlens Sol de havde kjær,
Hylded intet bedre.
Var den atter Verden nær,
Vilde de den hædre;
Nordens raske Frydefærd
Fandt da ingen Græd're

Ædel Fyrstes höje Hal
Hused Folkets Glæde;
Hult gjenlöd den hvalte Sal,
Mens de Skjalde qvæde.
Her var Sang og hist var fal
Dands i munter Kjæde;
Huus og Hytte, Höi og Dal
Gimle blev hernede.

Bægret klang; sin Konges Skaal
Kjæmper tömte bolde;
Hædrende det hvasse Staal
Rörte blanke Skjolde. —
Hörnet fyldt ved festligt Baal
Favre Möer holde;
Dana's Flor i fuldest Maal
Flux de mindet volde.

End naar Solen aarlig Gang
Over Jord vil hæve;
Norden, frelst af Frostens Tvang,
Fryd af os mon kræve —
Danske Qvinders Sol i Sang
Signes af de Gjæve:
"Gid en Tid saa god som lang,
Glad vor Dronning leve!"

